

Un viatge llampec al front de Gelsa

Eren les nou d'un vespre de Setembre, ventós i fret.

Un avis de Lleida per si volíem portar la roba als camarades que lluiten a Gelsa, que a les deu ens trobessim al Palaç en el qual ens aguardaria un cotxe que junt amb el company Bosch, empendriem el viatge.

Efectivament, a les onze i mitja sortim de Lleida amb un cinc places tot atapeït de roba i homes.

Carretera enllà, a uns vuitanta per hora passem Fraga. Deixem la carretera de Saragossa per empendre la ruta al Nord cara a Sariñena, poble el qual l'han fet popular els nostres «ALAS ROJAS» orgull de la nostra aviació. Carretera péssima de tant en tant, la lluna que es forta marca una cinta blanquinosa al barrexar-se amb l'aigua cristal·lina d'un riu que serpenteixant besa la carretera per tornar a endinçar-se per aquella horta fèrtil d'Aragó.

A les dues i mitja del mati havem arribat a Sariñena, posem el cotxe al garatge (abans esglèsia), dormim fins a les cinc en el mateix cotxe, sentim la fresca de la nit, però, no ens priva per a poder cloure una estona els ulls.

En aquests poble no vaig poguer veure els companys Nadal i Sales, però, des d'aquestes pàgines os saludo.

Arreglem papers, i en una carretera més dolenta encara, emprenem el camí fins a Bujaraloz i continuem fins a Osera, i d'aquí tornem uns quilòmetres endarrera per a trobar la carretera que ens ha de dur a Gelsa.

Trobem centúries acampades per aquells plans i montanyes. ¡Salut a tots valents camarades!. Ja havem arribat a Gelsa. Trobem a l'entrada del poble als companys de Bellpuig, Lacruz i Cacho, estant de guardia. Quina alegria, encaixem. Mala nova per tu, Lacruz, la teva germana ha deixat d'existir. Conformació, es el destí de cada ú!. Ja som a la centúria on hi trovem a J. Bosch, Baldrich, Sendra i J. Roig, abraçades i preguntes. ¿I el Company Santiveri? Es a Bujaraloz, a l'Hospital, està malalt, no es res saps, però està malalt.

Ens en anem a esmorzar al «molino» hi fan guardia Majordom i Bosch. Fiquem qua-

tre «chuscos» al morral de campanya, dos «lates» de sardina, una botifarra i a menjar. A poc els feixistes de Quinto ens saluden. Ens tiren unes deu o dotze granades del set i mitg, però que malament les tiren, ja què queden totes perdudes pels camps.

Ara a fer vida de milicià, a ranxo, que jo el trobo molt bò. A la tarda junt amb el cap de la centúria, company Segarra, anem a veure el company Ruiz qui porta el comandament de Gelsa, posant-nos el cotxe a la nostra disposició per anar a Bujaraloz a veure el company Santiveri, hi havem fet tard ja que es troba camí de Bellpuig. Ens en tornem a Gelsa, ens en anem a sopar aviat, ja què toca a la centúria 20 de servei, que es la dels companys i tenen d'anar als llocs convinguts. La nit es freda i ventosa. Es reparteix impermeables. A mi en fant anar de «rondin» i jo gustos segueixo els llocs i els milicians valents desafiant el temps, vigilen que els feixistes no es «colin».

A les cinc del matí junt amb J. Bosch i J. Roig, anem a la trinxera a paqueixar els feixistes, al rellevar la guardia. Els veiem, els fusells nostres canten. I ells que fan. Es llancen a terra i corren com a guineus. ¡Cobarts! Més tard i tornem amb una ametralladora i llavors si que contesten i assistim a un «flirteo» on la paraula la té el tac, tac de l'ametralladora, passem mitja hora i tornem cap al poble. No hi hagut baixes per la nostra part i cap a dinar.

Fortes encaixades, punys enlaire i ells a lluitar al front i jo altra volta al comité.

No vull acabar aquesta crònica sense fer sentir la meva gratitut per a tots els milicians, guardies nacionals, poble en fi, on hi he trobat per tot camarades.

Gràcies a tu company Segarra, pel bé que has obrat per mi. Gràcies camarada Ruiz per l'interès que has tingut per tot el què he tingut necessitat.

En fi, a tots.

Salut camarades, a lluitar hi ha vencer!

Ventura Roig